

За скарцацыйны плян

Савецкая Беларусь ад царскага ладу не атрымала ніякай энергетычнай спадчыны.

Ад царскага ладу пасталася ў свядчэнне жабрацкая, дробная прамысловасць.

За 13 год савецкай улады стварыла новую, сацыялістычную прамысловасць. На сёння ў Беларусі няма ні аднаго не рэканструяванага заводу. Капітальныя ўклады ў прамысловасць за апошнія 4 гады ў 3 разы перавышаюць асноўныя фонды ўсёй прамысловасці ў 1926 год.

Даць мільёны кілёват

Стварыўшы новую беларускую прамысловасць—базу сацыялістычнага развіцця ўсёй народнай гаспадаркі, беларускі пролетарыят стварыў і энергетычныя цэнтры, што харчуюць сацыялістычнае развіццё Беларусі. Калі ў 1926 годзе беларускія электрастанцыі выраблялі 28,5 млн. к.в. гадзін, дык да канца 1930 году колькасць вырабляемай энэргіі павялічылася да 58,1 млн. к.в. гадзін.

Аднак, развіццё электрыфікацыі ў БССР значна адстае ад запатрабаванага.

Выперадзіўшы ўсе наметкі п'яцігодкі, прамысловасць патрабуе электрычнага харчавання для свайго далейшага росту.

А электрычнасць не хапае. Рост электрыфікацыі адстае ад развіцця ўсёй народнай гаспадаркі, і стаў вузкім месцам, які тармузіць яе далейшае сацыялістычнае развіццё.

Комсамольскія арганізацыі на мясцох могуць дапамагчы на прадпрыемствах у мобілізацыі ўнутраных электрарэсурсаў. Часта прыходзіцца затрымліваць сканчэнне і развіццё будаўніцтва з-за недахопу абсталявання, адпаведнай магутнасці трансформатара, матуры і г. д.

Шэфства комсамолу над электрычнасцю з'яўляецца шэфствам над энэргетычным усяй народнай гаспадаркі.

Фундамантам развіцця энэргетычнай базы БССР з'яўляюцца торф і бамі вугаль. Торф для БССР—гэта тое-ж, што для Украіны вугаль, што для Закаўказзя нафта. Толькі на падставе магутнага развіцця тарфяной прамысловасці магчыма пабудова моцнай энэргетычнай базы беларускай сацыялістычнай гаспадаркі.

Тарфяная прамысловасць развіваецца значна павольней тэмпамі. Торф сустракаецца ў усялякіх перашкодах, сьвядома растаўленыя шкоднікі. Торф не атрымлівае прызнання. Торф сабатаваўся, а значыцца і сабатавалася развіццё беларускай энэргетыкі.

Гавораць лічбы

Уступіла ў работу першая раённая станцыя імя Сталіна, якая дае 20 тыс. к.в. электрычнай энэргіі і павялічыць у хуткім часе сваю магутнасць да 24 тыс. к.в. Пачынаюцца работы па пабудове другой раённай станцыі ў Гомелі. Першы агрегат у 24 тыс. к.в. павінен быць пущан увосень 1932 году.

Пачынаюцца выпускальныя работы па пабудове гідростанцыі на Дняпры (каля Воршы) і па пабудове цэнтралі электраэнергіі каля Прыгоўска (3-й раённай станцыі).

Колькасць ужываемай электрычнай энэргіі павялічыцца больш чым у 2 разы ў параўнанні з 1930 годам—з 58,1 млн. к.в. гадзін да 137,2 млн. к.в. гадзін.

Даць торф

У развіцці тарфяной прамысловасці 1931 год з'яўляецца пераходным. Выпрацоўка торфу павялічыцца ў чатыры разы ў параўнанні з 1930 годам і дасягне да 896 тыс. тон.

Нажаць на ўсе вагаты і забяспечыць народную гаспадарку торфам—вось задача сённяшняга дня. Саматужная тарфяная прамысловасць павінна даць народнай гаспадарцы БССР 72 тыс. тон торфу ў 1931 годзе.

Задача комсамолу надзвычайна важная. Мобілізаваць гэтую арганіза-

цыю забяспечанні прадуктамі шырокага спажывання рабочых электраторфабудавніцтва, торфараспрацовак, электрастанцый.

Комсамол павінен дабіцца хутэйшага пераводу ўсёй прамысловасці на тарфяны апап.

Комсамол павінен ўзяць на бусір саматужную торфарамысловасць.

Узяць пад свой непасрэды дагляд механізацыю торфаздабывчы, умяшэнне фрэйзерага спосабу здабывчы торфу. Комсамол павінен стаць шэфам спецыялізацыі торфу—максімальна эфектычнага выкарыстання яго.

Торфараспрацоўкі—на рэйкі тэхнікі

Абвешчаны комсамолам паход за тэхніку павінен знайсці сваё прымяненне на торфараспрацоўках. Неабходна прыкласці ўсе сілы для таго, каб маанізаваць метад здабывчы торфу, як мага рацыянальней скарыстоўваць яго, дамагаючыся найбольшага эфекту.

Сёлета машынай фармоўкай на Беларускай тарфяной прамысловасці павінна быць выпушчана 351 млн. 6 0 тыс. торфа-паглі. Гэта ставіць пытанне аб тым, каб яшчэ больш механізаваць метад здабывчы, імкнучыся перавысання вызначаных пла-наў.

Шэфства комсамолу над электрыфікацыяй абавязвае пытанне аўла-

Ажыццяўляем шэфства над электрыфікацыяй

Перад намі стаіць задача не толькі стварыць новыя энэргетычныя цэнтры, але і надзвычайна эаномна размяркоўваць і выкарыстоўваць электрычную энэргію. Комсамол павінен ўзяць над гэтым пытаннем выдатковы нагляд.

Комсамол павінен стаць першым інтэр ачом у справе ўмяшэння электрычнасці ў сельскагаспадарчую вытворчасць. Аршанскі, магілёўскі, віцебскі комсамол павінен наставіць перад урадам пытанне аб стварэнні ў полі дзеяння першай раёнальнай электрастанцыі.

Комсамол павінен вывучыць патрэбу ў кваліфікаваных кадрах для гэтых галін прамысловасці і дабіцца большага разгортвання сеткі адпаведных навуковых устаноў.

Лес—індустрыяльная фабрыка

Лясная гаспадарка перастае быць толькі сыравой базай для нашай прамысловасці, яна становіцца індустрыялізаванай фабрыкай, перадавой галіной ў сацыялістычнай прамысловасці.

У сувязі з рэканструкцыяй лясной гаспадаркі нараджаецца новая індустрыя, паўстаюць новыя задачы. Для беларускага комсамолу тут высоўваецца шырокае поле дзеяння. З мільёны 685 тысяч га займаюць ласы Беларусі. Пасьяя прыва-

дзёння аб'яднанні лясной гаспадаркі з лясной прамысловасцю, пасля далейшай сацыялістычнай рэканструкцыі лясной справы акрэсліваюцца яшчэ большыя наміраванні для таго, каб ўключыць лясную гаспадарку ў агульную кодэнную сацыялістычнага будаўніцтва.

Яшчэ большыя наміраванні дае далейшае разгортванне сацыялістычнай рэканструкцыі лясной справы. Тут трэба памятаць, што рэканструкцыя лясной гаспадаркі такасама, як і рэканструкцыя ўсёй народнай гаспадаркі, прыходзіць ва ўмовах жорсткіх супраціўленняў з боку капіталістычных элементаў гораду і вёскі ва ўмовах пажысця росту, шкодніцтва з боку класавага ворага, а з другога боку—пры наўнасці энтузіязму рабочае класы, колгаснікаў, бядняцка-серадняцкай масы вёскі.

Комсамол павінен кінуць усе свае сілы на лясную гаспадарку, даць 2 тысячы комсамольцаў для лясной гаспадаркі.

Неабходна змагацца за механізацыю і індустрыялізацыю лясной гаспадаркі, за разгортванне і вырост ляснага ладу.

Ленінскі комсамол Беларусі з'яўляе праграму развіцця энэргетычнай базы народнай гаспадаркі. Другой праграмай камуністычнага саюза моладзі, уключаючы электрычнасць і аснову яго—торф у свой канкрэты плян баявых дзеянняў.

цыю для садзейнічання не толькі выкапанню, але і перавыканню вытворчых заданняў на 1931 год.

Кожны раён абавязаны ведаць, які тарфяны распрацоўкі і энэргетычныя ўстаноўкі існуюць на яго тэрыторыі. Кожны раён павінен усяляк садзейнічаць выкананню вытворчых праграм.

Выкананне пляну капітальнага будаўніцтва па торфу і электрастанцый павінна быць пад сталым і бязупынным доглядам арганізацыі. Дабіцца першачарговага забяспачэння гэтых пабудов матэрыяламі, рабочай сілай. Дабіцца першачарго-

дань я беларускім тарфяным Довбасам ставіць агульнае агулавае пытанне ў працы комсамолу ў гэтым напрамку.

Электра-агарод

(Нарыс)

У лесе, каля Масквы, арганізаваны спецыяльны інстытут, які вывучае электрычнасць з тым, каб ужываць у сельскай гаспадарцы.

У інстытуце свой агарод. Але, які? Гэта не падобны на гароды—гарод. Лясная паліанка абнесена высокім зубчастым парканам. У самай сярэдзіне гароду стаіць драўняная хатка. Ад хаткі павучываюцца ідуць праводы ва ўсе бакі. Сярод вялікай гародняй зеляніны паўстаілі слупы, уціпаўшыся за праводы пацягваючы іх ад хаткі «на сябе». Спынаемся ля аднаго слупу. Ад яго пачынаецца грядка высока-гаўнавай капусты. Побач—другая, але ў яе няма слупоў.

— Асьцярожна! Тут у нас усякі электрычнасць, — сшыпаючыся да нас, гаворыць загадчык гародам.

— Капустыце 29 дзён ад роду, абомі грядкам, — з'яўляюцца нас загадчык. Але... цяжка верыць: розніца паміж імі вялізарная. Грядка л. слупу—лапушастая. Ужо вызначаюцца завіткі будучых капустных галоў. А ў гэтай—напалову адстае ў росце.

— Ды ў чым-жа справа?—пытаем мы.

Прысеў на цыпачкі малады загадчык ля самага слупу, каля гэтай самай бяжоткай дошчкі, на якой чырвоным напісана ў два радкі:

«Сьмяртэльна! Ток!»

Рукамі разгрэбае траву каля грядкі, нешта вышуквае.

— Вось, глядзіце сюды, — гаворыць ён, трымаючы голы электрычны провад рукой, адзетай у гумовую рукаву.

— Такія праводы ідуць пад глебай каля гэтай грядкі. А каля той іх няма, — гаворыць ён.

Аказваецца, лязкуючы электрычнасць, каля той грядкі падтрымліваецца ўвесь час аднолькавая тэмпература.

Падарэзта глеба росліц капусту. Побач пасаджана бавоўна. Бяз электрычнага пада рацця бавоўна не магла-б расці ў Маскоўскім клімаце. Інстытут перанёс сюды з поўдня абрыкоў, лэрсікі, алёўсіны лімоны...

Але ёсць яшчэ (ольш цікавыя вопыты).

Малады навуковы супрацоўнік інстытуту тав. Сувораў пасяў дзьве грядкі ільну ў адзін і той-жа час. Пад глебу ён пусціў электрычны правод абоім грядкам, але звыш гэтага над адзін грядка развясціў на тэрыторыі дроток сетку і па сетцы таксама пусціў ток. У паветры над грядкай бязупынна адбывалася разрадка электрычнасці—«паста няная наваліцца», — як гаворыць Сувораў. Ад наваліцы лён расце яшчэ больш борзда. Гэтая грядка ільну ўжо цвіце, а суседка ў два разы ніжэй ростам.

Вось яны тэмпы!

Сувораў дамагаецца таго, каб за лета зьявіць два ўраджаі ільну.

З гароду мы прыйшлі ў сусарэньне інстытута гмаху. Сюды прывёў нас Сувораў, каб паказаць апошнія плуы электрычнасці.

У сусарэньні цёмна. П.ожэ, тэр асьцяжні чатыры лашчаты будкі, пабудаваных шпарэйгай уздоўж сшыяны. Сувораў адчыніў адну будку. Тысяча-

сшыявая лямпа са столі будкі хлешча цыпальнёю і сшыялом на сшыню з зелянінаю. У сшыню пасаджаны гуркі. На маладых пабеггах бацьчыны лэ-нідзе жоўтыя кветкі.

— Бяз сонца расьцем, — гаворыць Сувораў. Ён падносіць на далей гурок, вагоў ў паўкілі. З выгляду гурок, такі-ж як і гародня, толькі колерам блейшы.

Нават пры сучаснай дарагавізне электрычнасці, вырашчванне гуркоў абыйшлося не даражэй, чым у парніку. Дзеярабудаўская электрычнасць вырашціць такі гурок, за паўкапейкі. Гэта падлічана дакладна.

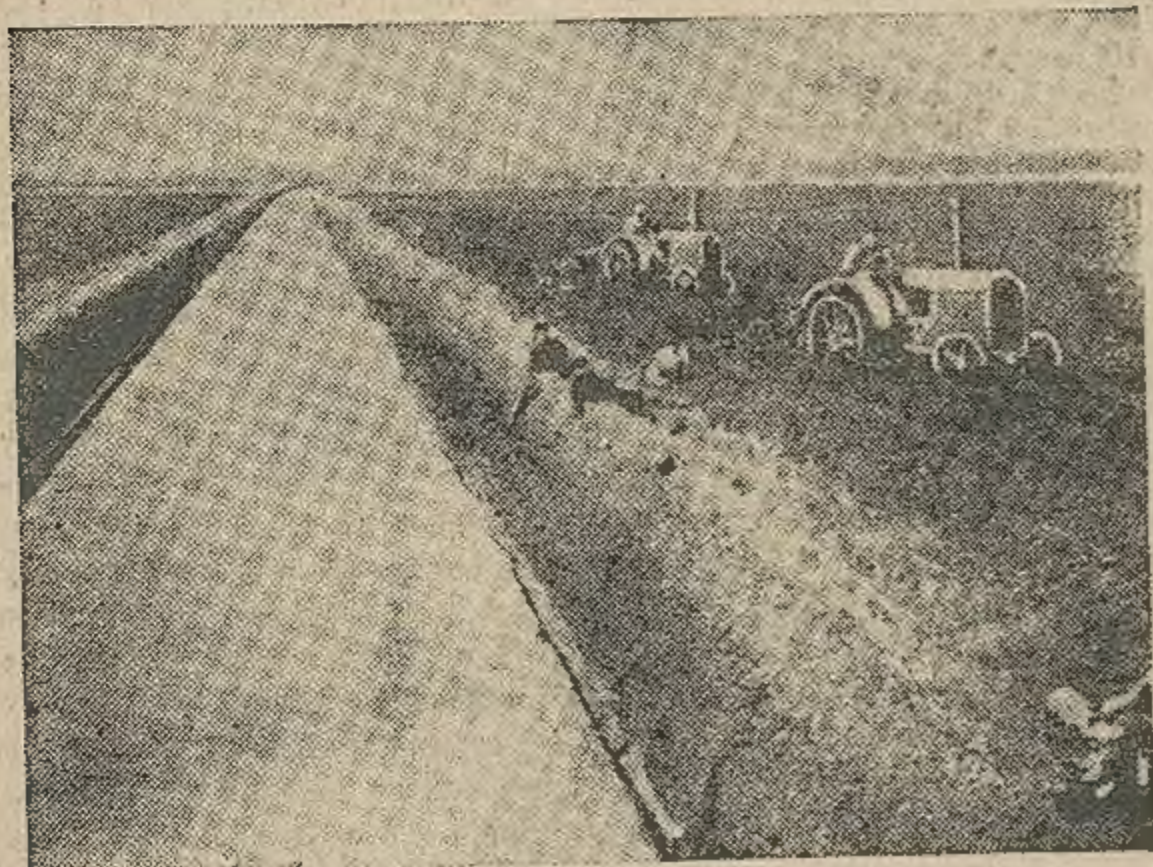
Узімку нельга карыстацца парнікам: сонечнага сшыяла не хапае для раслі. Вопыт інстытуту паказвае на тое, што гародню можна вырашчваць зусім бяз сонца, нават на канцавось х.

У бліжэйшы час інстытут арганізуе электрыфікацыю саўгасна на Паўночным Каўказе у Ніжнім Паволжы, у ЦЧБ, на Украіне. У гэтых саўгаснах усе работы будуць выконвацца электрычнай сілай.

Ужо пасланы групы вучоных на месцы вывучаць арганізацыйныя пытанні і канчаткова прапрацаваць пляны.

Буржуазія верыць у руках электрычнасці і раздумвае аб тым, як-бы лепш ёю паараць неаплачваных рабочых, а нашы пролетарскія вучоныя сілы электрычнасці намерваюцца суровую поўна ператварыць у квітнеючы сад.

Анатоль Дзюжына.

Там, дзе былі балоты—загулі трактары

Испэцыялізаваных удараў

Разгорнутым фронтам—за эканомічна-карысныя, таварна-прыбытковыя культуры
Комсамол, у бой за тэхнічныя культуры!

Урны рост тэкстыльнай прамысловасці Савецкага Саюза патрабуе сельскай гаспадаркі адпаведнага павышэння вытворчасці валасна-сыравіны.

Сельская гаспадарка БССР павінна дасягнуць прамысловасці ільнянае выкарыстання і павялічыць.

Адказ на запатрабаванне прамысловасці і ў выкарыстанне дырэктывы XVI партызесуду, Наркомзем БССР заапраектаваў на 1931 год павышэнне на тэрыторыі БССР 240 т. гектараў і 40 тысяч га кавадзель, зорачы 130 тысяч га лёну і 2 тысячы га канопель у мінулым годзе.

Авім чынам пасейная плошча лёну павінна быць павялічана на 8 проц., а канопель на 90 проц., павялічыў ільняводных раёнах павышэнне пасейнай плошчы ў 2-3 разы.

Атад лічба паказвае, што з 1929 года развіццё тэкстыльнай прамысловасці ільняводных раёнах павялічыла сапраўдныя багатыя тэмпы, якія адпавядаюць тэмпам развіцця тэкстыльнай прамысловасці. 1931 год павінен быць годам рашучага пералому ў развіццё тэкстыльнай прамысловасці. Каб дасягнуць выканання ільняводных задач, неабходна развіццё арганізацыі буйных сацыялістычных гаспадарак савгасаў і калгасаў у спецыялізаваным іх напрамку.

А гэтага часу пасейная плошча тэкстыльнай прамысловасці (у параўнанні з дзяржаўным чынам) яна павялічана на 4 проц., але тэмпы гэтага павышэння былі вельмі нізкімі і зараз яны павялічваюцца. Галоўнай прычынай, з-за якой гэтага часу не павялічвалася развіццё ільняводных раёнах, гэта прымітыўны спосаб апрацоўкі тэхнічных культур, асабліва ў механізацыі працэсу працы першачатковай апрацоўкі лёну, што патрабавала вялікай колькасці работных рук у ільняводных гаспадарках.

Абавязкова са значным павышэннем плошчы лёну, у 1931 г. павялічэння і працэнт механізацыі працы.

13 ільняводных раёнах будуць павялічаны машына-трактарныя станцыі, якія будуць асноўным вараўніваючым пасрэднікам разгортвання спецыялізаваных і спецыялізаваных сельскай гаспадаркі.

Для механізацыі ўборкі і абмалоту лёну будуць завезены 691 ільнявадка (у 1930 г. ўсяго завезена ў БССР 25 ільнявадкаў), 342 машыны для абмалоту ільняных галоўак і 334 ільнявадка.

Найбольш працэс (які патрабуе шмат работнай сілы) працэс першачатковай апрацоўкі лёну, індустрыялізацыя настаяць, што ў 1931 годзе 80 проц. валавога ўважэння ў ільняводных раёнах будзе апрацавана на заводах, дзесяць тысяч у 1931 годзе будуць пабудаваны 34 новых ільнявадкаў.

Механізацыя і індустрыялізацыя ільняводства дае магчымасць павялічыць выкарыстанне тэхнічных культур, якія будуць асноўным вараўніваючым пасрэднікам разгортвання спецыялізаваных і спецыялізаваных сельскай гаспадаркі.

Але, па гэтаму на павялічэнне ільняводных і тэхнічных культур у БССР якія спрыяюць павышэнню тэхнічных культур, мы сустракаем пэўныя перашкоды, якія павялічваюць выкарыстанне тэхнічных культур з вывадам у матэрыялы ільняводства і канопель, павялічваюць ільняводных раёнах звышнормальныя планы павышэння. Гэтыя перашкоды:

няна пастрой супроць лёну звышнормальна на сельскай дзяржаўнай неабходна ў справе павышэння пасейнай плошчы тэхнічных культур.

Неабходна зараз-жа разгарнуць самую жорсткую барацьбу з гэтымі перашкодамі і перашкодамі на шляху павышэння сыравінай базы для прамысловасці і павялічэння выкарыстання спецыялізаваных сельскай гаспадаркі БССР, заапраектаваў БССР в спецыялізаваных раёнах ў раён, які будзе вытвараць тэхнічныя культуры.

Патрабна, каб комсамольскія арганізацыі ўключалі ў сваёй канкрэтнай дзейнасці пытанні барацьбы на лён і канопель.

Комсамольскія арганізацыі павінны змагацца за выкананне і перавыкананне планаў павышэння лёну і канопель, быць увесь час у страсе развіцця тэхнічных культур і дасягненні павышэння зададзенай да савгасаў і калгасаў, вытворчых таварыстваў, да аднаасобных бядлячых-серадніцкіх гаспадарак, у парадку самабавязальнасці, і да вузлых гаспадарак—у парадку дачы цвёрдага задання. Змагацца за выкарыстанне ільняводных раёнаў, канаванне ільняводных гаспадарак, забяспечанне сродкамі вытворчасці, правядзенне поўнай кантрактацыі тэхнічных культур.

Мы вырашылі ўжо ў асноўным абжыццёвую праблему, якая звышнормальна да вырашэння ўсіх іншых праблем сельскай гаспадаркі. На аснове дасягнутых поспехаў у справе вырашэння абжыццёвай праблемы, партыя і ўрад лаві дырэктывы форсаваць тэмпы развіцця жыццёлагадоўлі, як галоўнай праблемы на бліжэйшы час, вырашэння якой павінна ісці на лініі арганізацыі жыццёлагадоўчых савгасаў, асабліва абжыццёвых савгасаў, насавога стварэння высока-таварна-каласных жыццёлагадоўчых фарм і перахода вырашэння карынай ба-зы.

БССР у агульнай сістэме раёнаў Савецкага Саюза прымае адпаведную ролю: калі 1-3 ўсёй таварнай прадукцыі жыццёлагадоўлі павінна даць жыццёлагадоўчых гаспадарак БССР.

Ужо ў 1930 годзе, на аснове ажыццяўлення генеральнай зямлі партыі ў галіне сацыялістычнай рэканструкцыі жыццёлагадоўлі, створана моцная база для фарсаванага развіцця жыццёлагадоўлі і забяспечана вырашэнне ў асноўным жыццёлагадоўчых праблем у 3-м, рашучым годзе пачатку.

На БССР на 1-ае студзеня 1931 году арганізавана 12 малочных пры-

гарных фарм, гурт якіх дасягненні да 4300 малочных кароў. Белкоопсаюз арганізаваў 22 фармы і 4800 малочных кароў і па калгасах—465 фарм і 36.700 малочных кароў.

Шпарка разгортвання арганізацыі прамыслова-свабодных гаспадарак, арганізаваны 74 свабодных савгасаў і 15.700 свабодных, 706 калгасаў і 32.500 свабодных.

Агульны гурт буйнай рагатай жывёлы на савгасах утварыў 15.000 галоў у 1929 годзе да 51.100 у 1930 годзе, гурт сьвіней—з 3.500 да 26.100 галоў.

Комсамол у сваёй канкрэтнай дзейнасці павінен ўключыць кантралюючыя лічбы развіцця жыццёлагадоўлі на БССР на 1931 год, якія вызначана дасягненні гурт буйнай рагатай жывёлы да 2.225 000 галоў, што складае 28 проц. прыросту супроць мінулага года. Сьвіней гурт да сёлета павінен павялічыцца да 2.925 тысяч галоў, што будзе складаць 76 проц. прыросту суп. ад 1930 году.

На аснове такіх шпаркіх тэмпаў развіцця сацыялістычнай жыццёлагадоўлі мы зможам агульным лік малочных фарм на 1-31 году дасягнуць да 563, а агульнай колькасцю гурту ў 102.823 галоў, а

іх: па Белсельтрэсту 12 фарм 9100 галоў, па Белкоопсаюзу—22, прыгарадных фарм і 6000 галоў, па калгасах—465 фарм і 77.950 галоў і па першачатковых жыццёлагадоўчых таварыствах—64 таварныя фармы і 3200 галоў.

Матэрыялы гурт сьвіней на 1-31 году па савгасах „Свабодна“ будзе дасягненні да 75 тысяч галоў і па спецыялізаваных прамыслова-свабодных калгасах—да 150 тысяч. Акрамя гэтага, у свабодных калгасах павінен быць створаны таварны абжыццёвы матэрыялы гурт у 22.500 свабодных.

Неперадначковы жыццёлагадоўчых таварыстваў ўжо сёлета павінны будзь пабудаваны і прыставаць 500 коопэрацыйна-прамысловых свабодных, паставішы ў іх 10 тысяч свабодных.

Для паспяховага выканання гэтай гістарычна-грандыёзнай праграмы развіцця сацыялістычнай жыццёлагадоўлі асабліва ўвага павінна быць звернута на захаванне і павышэнне прылоду маладняка ўсіх відаў жывёлы. Белкоопсцэнтры дапамагаюць вылучыць сёлета пераг прыгарадных калгасаў і дасягненні гурт павінен на 1-31 году да 20 тысяч штук.

Разам з калгасным павышэннем гурту ўсіх відаў жывёлы павінны быць мерыпрыемствы і па асабнаму ў гэтым напрамку. Увесь сьвіней гурт павінен быць павышаны на працягу двух год. Да канца бягучага года значная сетка з завода-мі павялічаныя калгасамі будзе дасягненні да 10.500 галоў. Значная сетка і будзе на 15-III-31 году павінна быць дасягненні да 25.000 галоў.

Карыная база, як аснова для развіцця жыццёлагадоўлі, павінна быць карэнным чынам перабудавана, бо на шляху развіцця жыццёлагадоўлі, у мінулым, у звышнормальна няўстойлівай карынай базе, мы мелі буйнейшыя страты ў жыццёлагадоўлі. У гэтым годзе для павышэння карынай базы дапаможа дасягненні 990 тысяч тон кармоў, дасягненні ў гэту пясчавую пасейна-кашную плошчу пад карынай плошчай да 80.000 га., плошчы пад карынай травамі—да 552 тысяч га., правесці павышэння і карынай палешаньне савгасаў на плошчы 320 тысяч га.

Але гэтыя лічбы мінімальныя і комсамольскія арганізацыі жыццёлагадоўчых раёнаў павінны павялічыць, высуваючы на аснове вучоту ўнутраных магчымасцей сустрачальных плянаў развіцця жыццёлагадоўлі.

Выкананне гэтых мерыпрыемстваў павінна стаць баявой задачай для кожнай комсамольскай лэйкі. Комсамол павінен кіраваць партыі павінен і гэтай гістарычна-адкавай працы, як і на пераг у іншых адкавайных вучастках сабудаўніцтва, быць у першых шэрагах. У барацьбе за развіццё сацыялістычнай жыццёлагадоўлі, за выкананне і перавыкананне яе планаў, комсамольскія арганізацыі павінны змагацца ўдарамі пляну операцыйнай дзейнасці.

Навесьці руйнуючы ўдар па вузла-законных элементах, якія агітуюць за разбазарванне жывёлы, і яго агентах-правых опартуністаў, якія ператварджаюць ударны тэмпаў развіцця сацыялістычнай жыццёлагадоўлі, комсамольскія арганізацыі жыццёлагадоўчых раёнаў павінны забяспечыць выкананне і перавыкананне планаў жыццёлагадоўлі

Задачы комсамолу садова-гародных раёнаў

Як і ў ЛКСМБ, якія дзейнічаюць неспрэчна да вытворчасці ў савгасах, калгасах, вёсцы, і павінны стаць заапраектаваць на арганізацыі сацыялістычных метадаў працы, арганізуючы ўдарніцтва і саапарніцтва паміж ільняводнымі раёнамі, савгасамі, калгасамі і вытворчымі таварыствамі на выкананне дырэктывы XVI-га партызесуду ў галіне павышэння сыравінай базы для прамысловасці, 100 проц. выканання планаў службы тэхнічных культур і арганізацыі сустрачальных плянаў.

Раёны паўночнай часткі Беларусі вызначаны, як спецыяльна ільняводныя раёны. Комсамольскія арганізацыі гэтых раёнаў у сваёй барацьбе за правядзенне другой балыміцкай вясны, у барацьбе за выкананне планаў вясняннай службы, павінны змагацца за выкананне ільняводных і тэхнічных культур у іх раёнах. Трэба, каб гэта змаганне комсамольскіх лэйкі (было першачатковай і галоўнай задачай у барацьбе за выкананне планаў сацыялістычнага будаўніцтва вёсцы, Комсамол,—у бой за тэхнічныя культуры!

На падставе рашэнняў апошняга пленуму ЦК КП(б)Б і ўраду БССР, у Беларусі вылучана 8 раёнаў пад развіццё садовы і гародніны, якія ўскладзена задача задавальняць работныя цэнтры і працоўнае насельніцтва гарадоў садовы і гароднінай.

Ужо сёлета толькі ў адных калгасах гэтых 8 раёнаў будзе занята плошча пад прамысловымі гародамі ў 5200 га. Размеркаваны гэтай плошчы па асобных раёнах наступнае: Аршанскі—400 га, Бабруйскі—1000 га, Вецьскі—900 га, Гомельскі—500 га, Мазілёўскі—600 га, Лупацкі—440 га, Полацкі—400 га, і Мінскі (без Астрашанска-Гарадзецкага і Смалявіцкага раёнаў)—1000 га.

Пададзеныя лічбы звышнормальныя.

Комсамольскія арганізацыі павінны ўключыць у сваёй канкрэтнай гаспадарчай дзейнасці, як галоўную задачу, змаганне за выкарыстанне сустрачальных плянаў павышэння плошчы садовы і гародніны за лік скарачэння іншых, менш карысных

галоў гаспадаркі, развіцця калектывізацыі гэтых раёнаў на лініі арганізацыі спецыялізаваных садова-гародных калгасаў. Другая неадкладная задача, якая павінна перадавацца комсамольскім арганізацыям у іх канкрэтнай дзейнасці па развіццё садова-гароднінкіх гаспадарак—гэта барацьба за арганізацыю працы, забяспечэнне прыгарадных гаспадарак працоўнай сілай, заапрацоўка насення, вывадка тноў, набыццё цагавай сілы і сельска-гаспадарчага інвентару для апрацоўкі садовы і гародніны.

Трэцяя задача—форсаваць тэмпы будаўніцтва партыянай гаспадаркі для забяспечэння работных цэнтрав развіцця партыянай гароднінай. Разгортваючы саапарніцтва і ўдарніцтва, комсамольскія арганізацыі павінны дабіцца павышэння пасейна-кашнай і шпаркіх тэмпаў калектывізацыі садова-гароднінкіх раёнаў.

Ударна правесці першую балыміцкую вясну ў садова-гароднінкіх гаспадарках.

Мазурна

М. Г.

Ж 48 (1317)

Чырвоная змена

3

